

Семонгитъ сѫ високи отъ 4—5 стѫпки; живѣять по долинитѣ и по полетата и се хранятъ съ ловъ и съ диви плодове. Лова убиватъ съ отровни стрели, голѣмитѣ животни улавятъ съ капани. Тѣ сѫ чергари и не умѣятъ да си строятъ жилища, а си стѣкмяватъ временни подслоии отъ бамбукови пржчки и листа. Нощно време тѣ прекарватъ посрѣдъ нѣкои храсталакъ, като свѣрзватъ клонетѣ и ги затрупватъ съ бодливи растения, за да попрѣчатъ на грабливитѣ животни да ги нападатъ. Семонгитъ не употребяватъ никакви кїщни сѫдове. Това племе живѣе тѣй, както е живѣлъ преди нѣколко хиляди години човѣкътъ въ каменния периодъ.

Сакоитѣ сѫ малко по-питомни отъ семонгитѣ. Тѣ развѣждатъ по прось начинъ оризъ, царевица и просо по склоновете на планината. Тѣ си построяватъ прости колиби, притежаватъ домашенъ добитъкъ, кучета и свини и сѫ много гостоприемни. Умствено стоятъ много низко; тѣ напримѣръ броятъ семо до три. За повече отъ три предмета употребяватъ думата „много“.

Извѣнредно дете. — Иоханъ Баратие билъ чудно дете. Още когато билъ на три години Баратие говорѣло на три езика: съ майка си говорѣлъ френски, съ баща си — латински, съ слугинята — нѣмски. На четвѣртата си година можель да чете и да пише свободно; на петата си година чель свещената история на старогрѣцки и староеврейски езикъ. Когато билъ на осемъ годишна възрастъ изучилъ сирийски, халдейски и арабски езикъ. На 10 годишна възрастъ се занимаваль съ философия математика и черковна история, а като 14 годишенъ написалъ първото си научно съчинение. Сѫ-